

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja

Druk nr 584
Warszawa, 3 lutego 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Wojciecha Mojzesowicza.

(-) Andrzej Adamczyk; (-) Waldemar Andzel; (-) Jerzy Bielecki;
(-) Bogusław Bosak; (-) Teresa Ceglecka-Zielonka; (-) Aleksander Chłopek;
(-) Daniela Chrapkiewicz; (-) Krzysztof Czarnecki; (-) Edward Czesak;
(-) Jacek Falfus; (-) Karolina Gajewska; (-) Marian Tomasz Goliński;
(-) Kazimierz Gołojuch; (-) Małgorzata Gosiewska; (-) Artur Górski;
(-) Tomasz Górski; (-) Czesław Hoc; (-) Jarosław Jagiełło; (-) Grzegorz Janik;
(-) Lucjan Karasiewicz; (-) Beata Kempa; (-) Izabela Kloc;
(-) Sławomir Kłosowski; (-) Robert Kołakowski; (-) Jacek Kościelniak;
(-) Paweł Kowal; (-) Zbigniew Kozak; (-) Maks Kraczkowski; (-) Leonard Krasulski;
(-) Marek Kuchciński; (-) Tomasz Latos; (-) Andrzej Liss;
(-) Alojzy Lysko; (-) Ewa Malik; (-) Mirosława Masłowska; (-) Beata Mazurek;
(-) Krzysztof Mięka; (-) Wojciech Mojzesowicz; (-) Kazimierz Moskał;
(-) Arkadiusz Mularczyk; (-) Maria Teresa Nowak; (-) Dariusz Olszewski;
(-) Marek Opióła; (-) Stanisław Ożóg; (-) Anna Pakuła-Sacharczuk;
(-) Anna Paluch; (-) Stanisław Pięta; (-) Marian Piłka;
(-) Marek Polak; (-) Józef Rojek; (-) Jarosław Rusiecki; (-) Monika Ryniak;
(-) Dariusz Seliga; (-) Małgorzata Stryjska; (-) Marek Suski; (-) Jolanta Szczypińska;
(-) Andrzej Szlachta; (-) Beata Szydło; (-) Jan Szyszko;
(-) Mieczysław Walkiewicz; (-) Ryszard Wawryniewicz; (-) Waldemar Wiązowski;
(-) Michał Wojtkiewicz; (-) Michał Wójcik; (-) Artur Zawisza;
(-) Sławomir Zawiślak; (-) Jarosław Zieliński.

Klub Parlamentarny „Prawo i Sprawiedliwość”

Warszawa, dnia 10.04.2006 r.

Grupa Posłów

Na Sejm Rzeczypospolitej

Klub Parlamentarny

**„Prawo i Sprawiedliwość
reprez. przez posła**

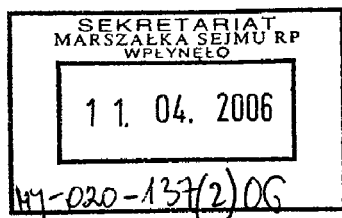
Wojciecha Mojzesowicza

Szanowny Pan

Marek Jurek

Marszałek Sejmu

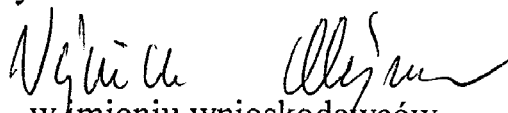
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 119 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483) oraz art. 36 ust. 4 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M.P. z 2002 r., Nr 23, poz. 398; z 2003 r., Nr 23, poz. 337; z 2004 r., Nr 12, poz. 182 oraz z 2005 r., Nr 16, poz. 263) wnioskodawcy zgłaszają autopoprawkę do projektu ustawy:

- o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji.

Jako autopoprawkę wnioskodawcy wnoszą cały tekst ustawy z naniesionymi zmianami wraz ze zmienionym uzasadnieniem.

w imieniu wnioskodawców
poseł Wojciech Mojzesowicz

USTAWA

z dnia 2006 r.

o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji.¹⁾²⁾

Rozdział 1 Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa zasady organizacji i działania systemu promowania, wytwarzania i magazynowania biopaliw, paliw odnawialnych i biokomponentów przeznaczonych do stosowania w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także zasady wprowadzania ich do obrotu.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) surowce rolnicze – rośliny lub ich części uprawiane i zbierane na użytkach rolnych, zawierające tłuszcze lub węglowodany, przeznaczone do produkcji biokomponentów;
- 2) produkty uboczne i odpady - melasę, odpady przemysłu spożywczego i gastronomii zawierające węglowodany, substancje białkowe i tłuszcze, roślinne

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się, ustawę z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001r. - Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

²⁾ Niniejszą ustawą wdraża się dyrektywę nr 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych (Dz. Urz. UE. L 123 z 17.05.2003, str. 42; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne Rozdz. 13, t. 31, str. 188).

albo zwierzęce oraz tłuszcze pochodzące z procesów utylizacji zwierząt lub biodegradowalne odpady pochodzące procesów oczyszczania ścieków, przeznaczone do produkcji biokomponentów;

3) biomasa – surowce rolnicze oraz produkty uboczne i odpady łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi leśnictwa i związanych działów przemysłu, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i miejskich, przeznaczone do produkcji biokomponentów.

4) biokomponenty – stanowiące płynne lub gazowe, produkowane z biomasy, samoistne biopaliwa ciekłe lub składniki paliw ciekłych, poniżej wymienione produkty:

a) bioetanol – alkohol etylowy produkowany z biomasy, do użycia jako samoistne paliwo ciekłe lub składnik paliw ciekłych,

b) biodiesel - estry metylowe albo estry etylowe wyższych kwasów tłuszczowych produkowane z oleju roślinnego lub zwierzęcego, o jakości oleju napędowego, do użycia jako samoistne paliwo ciekłe lub składnik paliw ciekłych,

c) biogaz - paliwo płynne lub gazowe produkowane z biomasy, które może być oczyszczone do jakości naturalnego gazu, do użycia jako samoistne paliwo ciekłe, lub składnik paliw ciekłych,

d) biometanol - alkohol metylowy produkowany z biomasy, do użycia jako samoistne paliwo ciekłe lub składnik paliw ciekłych,

e) biodimetyloeter - dimetyloeter produkowany z biomasy, do użycia jako składnik paliw ciekłych,

f) bio-EETB - eter etylo-tert-butyłowy produkowany z bioetanolu, do użycia jako składnik paliw silnikowych. Procent objętości bio-EETB, który jest liczony jako biopaliwo wynosi 47%,

g) bio-EMTB - eter metylo-tert-butyłowy produkowany z biometanolu, do użycia jako składnik paliw silnikowych. Procent objętości bio-EMTB, który jest liczony jako biopaliwo wynosi 36%,

h) biowodór - wodór produkowany z biomasy, do użycia jako samoistne paliwo,

i) czysty olej roślinny - olej produkowany z roślin oleistych poprzez tłoczenie, ekstrakcję lub za pomocą porównywalnych metod, czysty lub

rafinowany, ale nie modyfikowany chemicznie, do użycia jako samoistne paliwo ciekłe lub składnik paliw ciekłych;

5) inne paliwa odnawialne – paliwa inne niż biopaliwa, które pochodzą z odnawialnych, niemineralnych źródeł energii, w szczególności wiatru, słońca, źródeł geotermicznych, energii falowania i pływów lub energii wodnej, i są przeznaczone do napędu silników z zapłonem iskrowym lub samoczynnym;

6) paliwa ciekłe:

a) benzyny silnikowe zawierające w swoim składzie do 5% bioetanolu oraz do 15% eterów, o których mowa w pkt 4 lit. a i f, stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym, spełniające wymagania jakościowe określone dla benzyn silnikowych w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz.U. Nr 34, poz. 293 i Nr 173, poz. 1808),

b) oleje napędowe zawierające w swoim składzie do 5% estrów o których mowa w pkt 4 lit. b, stosowane w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym, spełniające wymagania jakościowe określone dla olejów napędowych w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych;

7) biopaliwa ciekłe – wytwarzane z biomasy biokomponenty stanowiące samoistne paliwa ciekłe, spełniające wymagania jakościowe określone w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, oraz benzyny silnikowe i oleje napędowe, o których mowa w pkt 6, w których udział biokomponentów przekracza 5% objętości paliwa silnikowego, spełniające wymagania jakościowe dla paliw ciekłych określone w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych;

8) wartość energetyczna – oznacza dolną wartość kaloryczną dla danego paliwa ciekłego, biopaliwa ciekłego, biokomponentu lub innych paliw odnawialnych, określoną w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych;

9) wytwórca - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.³⁾) wytwarzającego lub magazynującego biokomponenty;

³⁾ Zmiany niniejszej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr z 2004 r. Nr 281, poz. 2777 oraz z 2005 r. Nr 33 poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460 i Nr 177, poz. 1468).

10) producent rolny - grupę producentów rolnych w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 88, poz. 983 z 2003 r. Nr 229, poz. 2273, z 2004 r. Nr 162, poz. 1694 oraz z 2005 r. Nr 175, poz. 1462), osobę fizyczną lub prawną prowadzącą gospodarstwo rolne, w którym są uprawiane rośliny z przeznaczeniem na surowce energetyczne;

11) pierwszy przetwórcza - każdego, kto przetwarza, biomasę, surowce rolnicze lub produkty uboczne i odpady na surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy;

12) Narodowy Cel Wskaźnikowy – liczony w procentach według wartości energetycznej minimalny udział biokomponentów lub innych paliw odnawialnych, jaki w poszczególnych latach winien znaleźć się na krajowym rynku paliw ciekłych;

13) substytucja – zastępowanie co najmniej w ilościach określonych, jako minimalne, w Narodowym Celu Wskaźnikowym paliw ciekłych równoważnymi jakościowo biokomponentami lub innymi paliwami odnawialnymi w przeliczeniu na zawartość energii uzyskiwanej z benzyn lub olejów napędowych;

14) podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy - przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej posiadającego koncesję na wytwarzanie lub obrót paliwami ciekłymi, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. Nr 54, poz. 348, z późn. zm.⁴⁾) zajmującego się produkcją, importem lub komponowaniem paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych, który jako pierwszy wprowadza je do obrotu lub zużywa na terytorium Rzeczypospolitej Polski z wyjątkiem benzyny lub oleju napędowego znajdujących się w zbiorniku paliwa pojazdu w chwili wjazdu na terytorium państwa;

15) obrót - sprzedaż lub inną formę zbycia paliw ciekłych, biopaliw ciekłych lub biokomponentów;

Rozdział 2

Wymagania jakościowe i oznakowanie

⁴⁾ Zmiany niniejszej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nr z 2003 r. Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 62, poz. 552 i Nr 163, poz. 1362.

Art. 3.

1. Biopaliwa ciekłe powinny odpowiadać wymaganiom jakościowym określonym w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych;
2. Biokomponenty powinny spełniać wymagania jakościowe ustalane na podstawie wymagań jakościowych i metod ich badań określonym w ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Art. 4.

1. Do obrotu można wprowadzić wyłącznie biokomponenty lub inne paliwa odnawialne spełniające wymagania jakościowe, potwierdzone świadectwem jakości wydanym przez jednostkę certyfikującą.
2. Do wykonywania badań jakościowych biokomponentów, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, uprawnione są akredytowane jednostki certyfikujące oraz akredytowane laboratoria badawcze, o których mowa w ust. 3.
3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, akredytowane jednostki certyfikujące, upoważnione do wydawania świadectw jakości biokomponentów oraz akredytowane laboratoria badawcze uprawnione do orzekania w sprawie jakości biokomponentów, o których mowa w ust. 1, uwzględniając przy notyfikacji potencjał badawczy jednostki certyfikującej, a także kwalifikacje i dorobek zatrudnionych w niej pracowników.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki, określi w drodze rozporządzenia, tryb wydawania świadectw jakości biokomponentów oraz tryb orzekania w sprawach jakości biokomponentów przez akredytowane jednostki certyfikujące i akredytowane laboratoria badawcze, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając wymagania normalizacyjne i normatywne do przeprowadzania badań i orzekania w sprawach jakości.

Art. 5.

1. Kontrolę jakości biokomponentów lub innych paliw odnawialnych w obrocie prowadzi Inspekcja Handlowa.
2. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.⁵⁾) oraz ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Rozdział 3.

Realizacja narodowego celu wskaźnikowego, promocja oraz monitoring użycia biokomponentów w mieszankach z paliwami ciekłymi zawierającymi dodatek przekraczający 5 % vv.

Art. 6.

1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy, zobowiązany jest zapewnić powszechny dostęp odbiorcy do biopaliwa, poprzez posiadanie w obrębie poszczególnej stacji benzynowej czynnego dystrybutora z biopaliwem ciekłym.
2. Biopaliwa ciekłe oraz inne paliwa odnawialne, wprowadzane do obrotu, sprzedawane są z odrębnych dystrybutorów, oznakowanych w sposób odróżniający je od dystrybutorów przeznaczonych do obrotu paliwami ciekłymi.
3. Minister do spraw gospodarki określi sposób oznakowania dystrybutora z biopaliwem, oraz rodzaj informacji umieszczanych na dystrybutorach biopaliwa, w sposób umożliwiający identyfikację procentowego udziału biokomponentów w biopaliwie.

Art. 7.

1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy składa w każdym kwartale sprawozdanie świadczące o wprowadzaniu przez niego do obrotu lub zużyciu biokomponentów lub innych paliw odnawialnych, jak również benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego, w stosunku rocznym.
2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy składa w Urzędzie Regulacji Energetyki najpóźniej 30 dni po upływie kwartału oraz najpóźniej 45 dni po upływie roku, którego dotyczy.

⁵⁾ Zmiany niniejszej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. Nrz 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275 oraz z 2004 r. Nr 34, poz. 293.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę w szczególności zakres informacji niezbędnych do prowadzenia monitoringu rynku paliw i biopaliw ciekłych oraz biokomponentów.

4. Dyrektorzy izb celnych, w terminie do 45 dni po zakończeniu kwartału, przekazują Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska właściwemu dla siedziby podmiotu realizującego Narodowy Cel Wskaźnikowy, sporządzone na podstawie dokumentów określonych przepisami prawa celnego sprawozdanie kwartalne zawierające informacje o ilości sprowadzonych i dopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej paliw ciekłych, biopaliw ciekłych oraz biokomponentów, jak również o podmiotach, które je sprowadziły.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 4, biorąc pod uwagę w szczególności zakres informacji niezbędnych do prowadzenia monitoringu rynku paliw i biopaliw ciekłych oraz biokomponentów.

6. Sprawozdanie roczne, o którym mowa w ust. 1, w przypadku niezrealizowania Narodowego Celu Wskaźnikowego, powinno zostać uzupełnione o informację dotyczącą wielkości emisji gazów cieplarnianych sporządzoną według wzoru określonego w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw środowiska biorąc pod uwagę w szczególności prawidłowość ustalenia wielkości zwiększonej z tego tytułu emisji gazów cieplarnianych.

7. Sprawozdanie roczne, o którym mowa w ust. 1, podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy najpóźniej 45 dni po upływie roku, którego dotyczy przedkłada, właściwemu dla miejsca siedziby tego podmiotu, marszałkowi województwa oraz wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

8. Wytwórcy oraz producenci rolni wytwarzający biokomponenty na potrzeby własne, najpóźniej 45 dni po upływie roku, którego dotyczy, składają właściwemu organowi rejestrowemu informację zawierającą w szczególności ilość i rodzaj wytworzonych biokomponentów, ilość, rodzaj i źródła pochodzenia biomasy użytej do ich wytworzenia oraz ilość i rodzaj sprzedanych biokomponentów w tym na podstawie wieloletnich umów dostawy. Obowiązek przedkładania informacji, o której mowa w zdaniu pierwszym, dotyczy również w przypadku wykorzystywania, do wytwarzania biokomponentów, surowego spirytusu rolniczego lub surowego oleju rzepakowego pochodzącego od pierwszych przetwórców.

Art. 8.

1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie przekazywanych zbiorczych sprawozdań prowadzi monitoring rynku paliw ciekłych, biopaliw ciekłych oraz biokomponentów lub innych paliw odnawialnych.
2. Wyniki monitoringu stanowią podstawę do sporządzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zbiorczej informacji zawierającej określenie:
 - 1) liczby podmiotów zajmujących się wytwarzaniem biokomponentów lub innych paliw odnawialnych i obrotem nimi, produkcją biopaliw ciekłych oraz innych paliw odnawialnych i obrotem nimi;
 - 2) ilości wytworzonych i wprowadzonych do obrotu biokomponentów;
 - 3) ilości wyprodukowanych i wprowadzonych do obrotu biopaliw ciekłych oraz innych paliw odnawialnych.
3. Zbiorcze informacje, o których mowa w ust. 2, wraz z wnioskami Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje niezwłocznie ministrom właściwym do spraw: finansów publicznych, gospodarki, nauki, rozwoju regionalnego, rynków rolnych, środowiska, oraz transportu.

Art. 9.

1. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia określi zasady użycia biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych przez pojazdy znajdujące się aktualnie w dyspozycji, zasady zakupu nowych pojazdów przystosowanych konstrukcyjnie do zasilania biopaliwami ciekłymi zawierającymi pow. 10 % biokomponentów lub innych paliw odnawialnych, dla administracji państwowej i samorządowej oraz podległych im jednostek organizacyjnych uwzględniając w szczególności przepisy ustawy z dnia 26 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. ...Nr ...), poprawę bezpieczeństwa energetycznego kraju, ograniczenie emisji gazów cieplarnianych i promocję odnawialnych źródeł energii używanych w transporcie.
2. Rada Ministrów przyjmie wieloletnie programy promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych na lata 2007 – 2013 oraz na lata 2014 – 2020, które w szczególności będą uwzględniały:

- 1) wieloletnie zwolnienia i obniżki stawek podatku akcyzowego dla biokomponentów, biopaliw lub innych paliw odnawialnych;
- 2) wsparcie finansowe, ze środków znajdujących się w dyspozycji ministra właściwego do spraw środowiska oraz ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, w tym w ramach Narodowego Planu Rozwoju oraz planów opracowanych w ramach Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia określających główne cele i priorytety rozwojowe Rzeczypospolitej Polski w obszarze polityki spójności, dla wytwórców biokomponentów, biopaliw lub innych paliw odnawialnych na etapie inwestycyjnym;
- 3) wsparcie dla transportu publicznego działającego w aglomeracjach miejskich, w uzdrowiskach, na obszarach chroniących środowisko naturalne, wykorzystującego biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne.
- 4) wsparcie badań związanych opracowaniem nowych rodzajów biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, związanych z tym nowych rozwiązań konstrukcyjnych jak też wdrożeń eksploatacyjnych;
- 5) wsparcie programów edukacyjnych promujących szerokie wykorzystanie biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych.

Rozdział 4.

Wytwarzanie lub magazynowanie biokomponentów i biopaliw ciekłych.

Art. 10.

1. Działalność gospodarcza w zakresie obrotu, wytwarzania i magazynowania biokomponentów, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru przedsiębiorców wytwarzających i magazynujących biokomponenty lub inne paliwa odnawialne, zwanego dalej „rejestrem”.
2. Organem prowadzącym rejestr wytwórców biokomponentów jest minister właściwy do spraw rynków rolnych, zwany dalej „organem rejestrowym”.
3. Organem prowadzącym rejestr wytwórców innych paliw odnawialnych jest minister właściwy do spraw gospodarki, zwany dalej „organem rejestrowym”.

4. Wytwarzanie i magazynowanie estrów metylowych i czystych olejów roślinnych oraz biopaliw ciekłych, na potrzeby własne producentów rolnych, w ilości nieprzekraczającej w skali roku 100 l na 1 ha uprawianych użytków rolnych, bez wprowadzania ich do obrotu w rozumieniu przepisu art. 2 pkt 13, niestanowiące działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej wymaga wpisu do rejestru.

5. Rejestry wytwórców biokomponentów i biopaliw ciekłych, o których mowa w ust. 4, na potrzeby własne producentów rolnych, prowadzą oddziały regionalne Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwane dalej „organem rejestrowym”.

Art. 11.

1. Przedsiębiorca wykonujący działalność, o której mowa w art. 16 ust. 1 jest obowiązany spełniać następujące warunki:

- 1) posiadać tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność;
- 2) dysponować odpowiednimi urządzeniami technicznymi i obiektami budowlanymi, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności;
- 3) zapewnić, aby urządzenia techniczne i obiekty budowlane przeznaczone do wykonywania działalności spełniały wymagania określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, sanitarnych i ochronie środowiska.

2. Wpisu do rejestru dokonuje się na pisemny wniosek przedsiębiorcy, zawierający następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres albo adres zamieszkania;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile przedsiębiorca taki numer posiada;
- 4) określenie rodzaju i zakresu działalności;

5) wskazanie miejsca lub miejsc wykonywania działalności;

6) oświadczenie, że w chwili składania wniosku przedsiębiorca nie zalega z wpłatami na rzecz organów podatkowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych albo Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

3. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców wytwarzających lub magazynujących biokomponenty są kompletne i zgodne z prawdą;

2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania i magazynowania biokomponentów lub innych paliw odnawialnych, określone w ustawie z dnia 2006 r. o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych.”

4. Oświadczenie powinno również zawierać:

1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;

2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;

3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

Art. 12.

1. Wpisowi do rejestru podlegają następujące dane:

1) firma, siedziba przedsiębiorcy, jego adres oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);

2) określenie rodzaju i zakresu działalności;

3) określenie miejsca lub miejsc wykonywania działalności;

4) data dokonania wpisu.

2. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

3. Rejestr jest jawny.

Art. 13.

1. Organ rejestrowy jest uprawniony do kontroli działalności wykonywanej w zakresie objętym wpisem.

2. Kontrola dotyczy przestrzegania warunków wykonywania działalności objętej wpisem.

3. Kontrolę przeprowadza się na podstawie pisemnego upoważnienia wydanego przez organ prowadzący rejestr, które powinno zawierać:

- 1) numer upoważnienia;
- 2) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia kontroli;
- 3) oznaczenie organu kontroli;
- 4) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej;
- 5) określenie zakresu kontroli;
- 6) oznaczenie przedsiębiorcy objętego kontrolą;
- 7) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy;
- 10) termin ważności upoważnienia.

4. Osoby upoważnione do przeprowadzania kontroli są uprawnione w szczególności do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność, o której mowa w art. 16 ust. 1 i 4;

2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

5. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej.

6. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który podpisują przeprowadzający kontrolę i osoba, o której mowa w ust. 5. W razie odmowy podpisania protokołu przez osobę, o której mowa w ust. 5, przeprowadzający kontrolę zamieszcza stosowną adnotację w protokole.

7. Organ prowadzący rejestry może upoważnić do dokonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności.

Art. 14.

1. Organ prowadzący rejestr wydaje decyzję odmowną w sprawie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności polegającej na wytwarzaniu lub magazynowaniu biokomponentów w przypadkach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

2. W razie zakończenia lub zawieszenia działalności w zakresie wytwarzania i magazynowania biokomponentów lub innych paliw odnawialnych przedsiębiorca jest obowiązany zawiadomić o tym, w terminie 14 dni od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, organ rejestrowy.

Art. 15.

1. Koncesje na wytwarzanie paliw ciekłych i biopaliw ciekłych oraz na obrót tymi paliwami udzielane są na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, dotyczących paliw ciekłych.

2. Do wytwarzania biopaliw ciekłych na bazie oleju napędowego i estrów lub czystego oleju roślinnego, wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby własne producentów rolnych, w ilości nie przekraczającej 100 l biopaliwa ciekłego na 1 ha uprawianych użytków rolnych, nie jest wymagane uzyskanie koncesji, o której mowa w ust. 1.

3. Producenci rolni wytwarzający na potrzeby własne estry lub czysty olej roślinny, w ilościach, o których mowa w przepisie art. 16 ust. 4, oraz biopaliwa ciekłe, o których mowa w ust. 2, obowiązani są do prowadzenia ewidencji gospodarczej dokumentującej wykorzystanie surowców, ilość wytworzonych na potrzeby własne biokomponentów i biopaliw ciekłych oraz sposób ich wykorzystania.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór ewidencji gospodarczej, o której mowa w ust. 3, biorąc w szczególności pod uwagę wymogi nadzoru podatkowego oraz wymogi monitoring rynku biopaliw ciekłych.
5. Do czasu wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 3, producenci rolni zobowiązani są do prowadzenia dokumentacji odzwierciedlającej przepływ surowców i materiałów niezbędnych do wytwarzania estrów oraz wielkość produkcji i sposób jej zagospodarowania. Wymagane jest szczegółowe wiarygodne udokumentowanie przychodów i rozchodów alkoholu metylowego, lub etylowego, w powiązaniu z wielkością produkcji estrów oraz udokumentowanie rozchodów wytworzonego biopaliwa ciekłego.

Rozdział 5.

Umowy kontraktacji i dostawy

Art. 16.

1. Do wytwarzania biokomponentów mogą być wykorzystywane wyłącznie:
 - 1) biomasa zakontraktowana na podstawie umowy kontraktacji lub dostawy zawartej między pierwszym przetwórcą lub wytwórcą a producentem rolnym lub
 - 2) surowce rolnicze pochodzące z produkcji własnej pierwszych przetwórców lub wytwórców, lub
 - 3) surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy wytworzone z biomasy lub surowców rolniczych oraz produktów ubocznych i odpadów, o których mowa w pkt 1-2, dostarczanych wytwórcy przez pierwszego przetwórcę w ramach umowy dostawy.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, są zawierane na okres nie krótszy niż 5 lat.

Art. 17.

Umowa kontraktacji lub umowa dostawy zawiera w szczególności:

- 1) określenie ilości i źródła pochodzenia biomasy, surowców rolniczych, produktów ubocznych i odpadów, surowego spirytusu rolniczego, surowego oleju rzepakowego oraz biokomponentów przewidzianych do dostarczenia wytwórcy, pierwszemu przetwórcy lub producentowi w poszczególnych latach obowiązywania umowy;
- 2) podstawy określenia ceny za tonę dostarczonego surowca rolniczego albo hektolitr surowego spirytusu rolniczego lub surowego oleju rzepakowego;
- 3) określenie minimalnych wymagań jakości surowca rolniczego albo surowego spirytusu rolniczego lub surowego oleju rzepakowego uzgodnionych przez strony;
- 4) termin płatności za dostarczone surowce rolnicze albo surowy spirytus rolniczy lub surowy olej rzepakowy nie dłuższy niż 30 dni od dnia dostarczenia tych surowców;
- 5) termin obowiązywania umowy;
- 6) określenie odpowiedzialności stron z tytułu niedotrzymania warunków umowy;
- 7) postanowienia dotyczące zmiany i rozwiązania umowy.

Art. 18.

1. Producenci są obowiązani przy produkcji lub komponowaniu paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych korzystać z biokomponentów pochodzących z produkcji własnej lub z zakupu dokonanego w ramach umowy dostawy od pierwszych przetwórców lub wytwórców.

2. Posiadacze ogólnodostępnych i zakładowych stacji paliw ciekłych mogą dokonywać zakupu estrów bezpośrednio od wytwórców na podstawie umów dostawy i wprowadzać je do obrotu wyłącznie jako samoistne paliwo silnikowe.

3. Umowy dostawy, o których mowa w ust. 1 i 2 zawierają w szczególności:

- 1) podstawy określania ceny za hektolitr dostarczonego estru;
- 2) termin płatności za dostarczone estry nie dłuższy od 30 dni od daty ich dostarczenia;
- 3) termin obowiązywania umowy;
- 4) określenie odpowiedzialności stron z tytułu niedotrzymania warunków umowy;
- 5) postanowienia dotyczące zmiany i rozwiązania umowy.

Rozdział 6. Kary pieniężne

Art. 19.

1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) bez wymaganego wpisu do rejestru wytwarza i magazynuje biokomponenty lub inne paliwa odnawialne;
- 2) nie złożył w terminie, będąc do tego obowiązany, sprawozdania kwartalnego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 i 2;
- 3) wprowadza do obrotu biokomponenty niezgodne z wymaganiami jakościowymi.

2. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) 50% wartości wytworzonych, magazynowanych lub wprowadzonych do obrotu biokomponentów - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3;
- 2) do 3 000 zł - w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Wysokość kary pieniężnej ustala, w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) Dyrektor Izby Celnej - w przypadku, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) wojewódzki inspektor inspekcji handlowej - w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

4. Do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

5. Wpłacone kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 20.

W sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 21.

W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 264, Nr 132, poz. 1110, Nr 150, poz. 1259, Nr 163, poz. 1362 i Nr 184, poz. 1539) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Agencja w ramach przedsięwzięć związanych z energetycznym wykorzystaniem biomasy pochodzenia rolniczego:

1) prowadzi rejestry, producentów rolnych wytwarzających biokomponenty i biopaliwa ciekłe na potrzeby własne, w rozumieniu ustawy z dnia 2006 r. o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych (Dz.U. Nr ..., poz. ...) oraz nadzoruje prawidłowość korzystania z ustawowych uprawnień przez wpisanych do rejestru;

2) prowadzi monitoring upraw surowców rolniczych i wykorzystania biomasy do wytwarzania biokomponentów i biopaliw ciekłych na potrzeby własne producentów rolnych, biorąc pod uwagę w szczególności dane dotyczące powierzchni oraz gatunków i plonów uprawianych roślin oraz rodzajów pozostałej biomasy;

3) prowadzi monitoring biokomponentów i biopaliw ciekłych wytwarzanych na potrzeby własne producentów rolnych biorąc pod uwagę w szczególności liczbę wytwórców oraz ilość wytworzonych i wykorzystanych biokomponentów i biopaliw ciekłych.””;

2) w art. 3 dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób realizacji zadań Agencji, określonych w ust. 1b, w tym:

1) sposób prowadzenia rejestru wytwórców biokomponentów na potrzeby własne oraz sposób prowadzenia nadzoru;

2) zasady prowadzenia ewidencji upraw energetycznych oraz monitoringu rynku biomasy, kierunków jej wykorzystania oraz pierwszego etapu przetwórstwa.”.

Art. 22.

W ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz.U. Nr 29, poz. 257, Nr 68, poz. 623 oraz z 2005 r. Nr 160, poz. 1341) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Zwalnia się od akcyzy biokomponenty lub inne paliwa odnawialne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2006 r. o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).”;

2) w art. 65:

a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, obniża stawki akcyzy na biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne w ust. 1 oraz różnicuje je w zależności od rodzaju wyrobu, a także określa warunki ich stosowania uwzględniając:

- 1) wzrost bezpieczeństwa paliwowego kraju poprzez większe wykorzystanie biokomponentów;
- 2) zobowiązania międzynarodowe związane z ochroną środowiska;
- 3) potrzebę zapewnienia stabilności rozwiązań systemowych, biorąc pod uwagę sytuację osób inwestujących na rynku biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych;
- 4) stworzenie warunków do rozwoju przedsiębiorczości i nowych miejsc pracy na obszarach wiejskich;
- 5) zapewnienie stabilnych warunków rozwoju rynku rolnego w kierunku produkcji niespożywczej;
- 6) uprawnienia producentów rolnych wytwarzających estry lub czysty olej roślinny, w ilościach, o których mowa w art. 16 ust. 4 oraz biopaliwa ciekłe, o których mowa w art. 22 ust. 2 po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 16 ust. 4 i 5 oraz w art. 22 ust. 3-5, do zwolnień z podatku akcyzowego oraz stosowania rozliczania obniżonych stawek tego podatku.”;

b) w ust. 2 dodaje się pkt 4 – 8 w brzmieniu:

- „4) wzrost bezpieczeństwa paliwowego kraju poprzez większe wykorzystanie biokomponentów;
- 5) zobowiązania międzynarodowe związane z ochroną środowiska;
- 6) potrzebę zapewnienia stabilności rozwiązań systemowych, biorąc pod uwagę sytuację osób inwestujących na rynku biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych;
- 7) stworzenie warunków do rozwoju przedsiębiorczości i nowych miejsc pracy na obszarach wiejskich;

8) zapewnienie stabilnych warunków rozwoju rynku rolnego w kierunku produkcji niespożywczej;

9) uprawnienienia producentów rolnych wytwarzających estry lub czysty olej roślinny, w ilościach, o których mowa w art. 16 ust. 4 oraz biopaliwa ciekłe, o których mowa w art. 22 ust. 2 po spełnieniu warunków, o których mowa w art. 4 ust. 2, art. 16 ust. 4 i 5 oraz w art. 22 ust. 3-5, do zwolnień z podatku akcyzowego oraz stosowania rozliczania obniżonych stawek tego podatku.”.

Art. 23.

W ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz.U. Nr 34, poz. 293 i Nr 173, poz. 1808) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 1 dodaje się pkt 13 w następującym brzmieniu:

„13) zamknięta flota pojazdów – pojazdy samochodowe, maszyny wolnobieżne, ciągniki rolnicze, mobilne i stacjonarne maszyny rolnicze oraz inne urządzenia zasilane paliwami płynnymi, stanowiące majątek i użytkowane przez producenta rolnego, a także podmioty prawne, realizujących swoje statutowe zadania w obszarze rolnictwa, transporcie publicznym, w pracach leśnych oraz pracach górniczych. Do floty pojazdów zalicza się również pojazdy znajdujące się w dyspozycji administracji państwowej i samorządowej oraz podległych im jednostek organizacyjnych; flota pojazdów wykorzystująca w eksploatacji biopaliwa ciekłe, spełniające wymagania jakościowe określone w normie zakładowej lub specyfikacji zamawiającego.”

2) w art. 3 ust. 1 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

"3) paliwa ciekłe:

a) benzyny silnikowe, zawierające w swoim składzie do 5% bioetanolu oraz do 15% eterów, o których mowa w art. 2 pkt 6 lit. a ustawy z dnia 2006 r. o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji (Dz.U. Nr ..., poz. ...), stosowane w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym,

b) oleje napędowe zawierające w swoim składzie do 5% estrów, o których mowa w art. 2 pkt 6 lit. b, ustawy z dnia r. o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji (Dz.U. Nr ..., poz. ...), stosowane w pojazdach, ciągnikach

rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym;

4) biopaliwa ciekłe – w rozumieniu ustawy z dnia..... 2006 r. o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji (Dz.U. z 2006 Nr, poz.)”

2) w art. 4:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe oraz zasady ustalania wartości energetycznej, o której mowa w art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 2006 r. o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji, dla biopaliw ciekłych, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań, a także doświadczeń w stosowaniu biopaliw ciekłych.”,

b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu

„4. biopaliwa ciekłe, kierowane do zamkniętych flot pojazdów, wytwarzane i zużywane na potrzeby własne producentów rolnych oraz przeznaczone do badań wdrożeniowych i eksploatacyjnych, powinny odpowiadać wymaganiom jakościowym określonym w odrębnych normach zakładowych lub określonym w specyfikacji zamawiającego.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe oraz metody ich badań dla biokomponentów, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 2006 r. o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji (Dz.U. Nr ..., poz. ...), biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań, a także doświadczeń w ich stosowaniu do substytucji paliw ciekłych”;

3) Po art. 4 dodaje się art. 4a i 4b w następującym brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Dla oszacowania wielostronnych aspektów wynikających z promocji biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych, skutków gospodarczych, wpływu na środowisko i bezpieczeństwo energetyczne, efektywności wydatkowanych środków publicznych, trwałości wykorzystywania na cele niezwykłościowe upraw rolniczych oraz poszukiwania przyszłościowych rozwiązań zabezpieczających efektywność energetyczną paliw wykorzystywanych w transporcie:

1) minister właściwy do spraw finansów publicznych monitoruje wpływ zwolnień i ulg w podatku akcyzowym od biokomponentów, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych na finanse publiczne oraz gospodarkę i rolnictwo;

2) minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje efekty wykorzystania środków krajowych na promowanie użycia biokomponentów, biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych wykorzystywanych do substytucji benzyn lub oleju napędowego oraz ich wpływ na poprawę bezpieczeństwa paliwowego kraju;

3) minister właściwy do spraw nauki do 31 grudnia 2006 r. monitoruje wpływ i efekty wykorzystania środków przeznaczonych na badania związane z wykorzystaniem biokomponentów i biopaliw ciekłych oraz innych paliw odnawialnych jako paliw silnikowych, oraz przeznaczonych na badania nowych typów paliw i nowe konstrukcje silników;

4) minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego monitoruje wpływ środków pomocowych przeznaczonych na wsparcie inwestycji związanych z wytwarzaniem biokomponentów i biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych oraz wpływ zmian zachodzących na rynku paliw na rozwój regionalny

5) minister właściwy do spraw rynków rolnych monitoruje wpływ użycia biokomponentów na wykorzystanie surowców rolniczych do celów innych niż żywnościowe;

6) minister właściwy do spraw środowiska monitoruje wpływ użycia biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych na realizację zobowiązań Rzeczypospolitej Polski związanych z ograniczaniem emisji gazów cieplarnianych oraz zabezpieczenie przyjaznych dla środowiska dostaw paliw używanych w transporcie;

7) minister właściwy do spraw transportu monitoruje użycie biopaliw ciekłych lub innych paliw odnawialnych i ich wpływ na eksploatację pojazdów;

2. Ministrowie, o których mowa w pkt 1 - 7, w drodze rozporządzeń, określają podmioty zobowiązane do składania rocznych sprawozdań oraz zakres i wzór tych sprawozdań, w szczególności biorąc pod uwagę wymagany zakres monitoringu niezbędny do oceny realizowanych zadań;

3. Podmioty, o których mowa w ust. 2, składają sprawozdania roczne, według ustalonego wzoru, najpóźniej 45 dni po upływie roku, którego dotyczy.

Art. 4b. 1. Ministrowie, o których mowa w art. 12, do 15 maja każdego roku przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdanie, za rok poprzedni, zawierające informacje uzyskane w ramach prowadzonego monitoringu wraz z wnioskami.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 1, opracowuje sprawozdanie roczne dla potrzeb Komisji Europejskiej, które w raz z wnioskami przedkłada Radzie Ministrów do dnia 15 czerwca każdego roku.”

4) art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zabrania się obrotu biopaliwami ciekłymi lub ich gromadzenia przez przedsiębiorcę w stacjach zakładowych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach rozporządzenia, wydanego na podstawie art. 4 ust. 3 lub art. 5 ust. 3, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 4.

5) Po art. 6 dodaje się art. 6a w następującym brzmieniu:

„Art. 6a. Narodowy Cel Wskaźnikowy, wynikający z umów międzynarodowych oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2003/30/WE, w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych, ustalony na rok 2010 r., na poziomie nie niższym w niż 5,75 % na terytorium Rzeczypospolitej Polski, poprzez substytucję paliw ciekłych, realizowany będzie poprzez wspieranie przez Radę Ministrów:

1) od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. zużycia bądź wprowadzenia do obrotu biokomponentów, biopaliw lub innych paliw odnawialnych w ilości, biorąc pod uwagę zawartość energii, nie mniej niż 1,5 % całości wprowadzanej do obrotu lub zużytej na terytorium Rzeczypospolitej Polski energii benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego;

2) od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2007 r. zużycia bądź wprowadzenia do obrotu biokomponentów, biopaliw lub innych paliw odnawialnych w ilości, biorąc pod uwagę zawartość energii, nie mniej niż 2,75 % całości wprowadzanej do obrotu lub zużytej na terytorium Rzeczypospolitej Polski przez ten podmiot energii benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego;

3) od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. zużycia bądź wprowadzenia do obrotu biokomponentów, biopaliw lub innych paliw odnawialnych w ilości, biorąc pod uwagę zawartość energii, nie mniej niż 3,75 % całości wprowadzanej do obrotu lub zużytej na terytorium Rzeczypospolitej Polski przez ten podmiot energii benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego;

4) od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. zużycia bądź wprowadzenia do obrotu biokomponentów, biopaliw lub innych paliw odnawialnych w ilości, biorąc pod uwagę zawartość energii, nie mniej niż 4,75 % całości wprowadzanej do obrotu lub zużytej na terytorium Rzeczypospolitej Polski przez ten podmiot energii benzyn i olejów napędowych pochodzenia mineralnego.

Art. 24.

Traci moc ustawa z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (Dz.U. Nr 199, poz. 1934. z 2004 r. Dz.U. Nr 34, poz. 297, Nr 109, poz. 1160, Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005r. Nr 78, poz. 683).

Art. 25.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2006 r.

Uzasadnienie

Projekt ustawy *o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji* stanowi wdrożenie do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2003/30/WE w sprawie promocji użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych. W pracach nad projektem wykorzystano wieloletnie krajowe doświadczenia wynikające z obrotu paliwami ciekłymi komponowanymi z udziałem biokomponentów, oraz przepisy przedmiotowej dyrektywy jak też regulacje prawne wprowadzone w Austrii i Hiszpanii zwłaszcza w sprawach dotyczących jakości paliw i biopaliw ciekłych dopuszczonych do obrotu publicznego.

Projekt ustawy jest zbieżny z oczekiwaniami społecznymi oraz poglądami na bardzo istotny, dla funkcjonowania gospodarki i życia codziennego Polaków, rynek paliw ciekłych. Należy podkreślić, że społeczne poparcie dla szerszego wykorzystania odnawialnych źródeł energii, w tym również biopaliw, rośnie wprost proporcjonalnie do wzrostu cen na ropopochodne nośniki energii oraz zawirowań na tym rynku wynikających ze względów politycznych, a w ostatnim okresie również klimatycznych. Projekt jest pozytywną odpowiedzią na opracowane przez Komisję Europejską zamierzenia skoordynowanego programu działań państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczącego promocji i zwiększenie wykorzystania biomasy w ciepłownictwie, elektroenergetyce i transporcie, a także poprawy zaopatrzenia oraz przezwyciężenia wszelkich barier związanych z wykorzystaniem tego zasobu. Istotnym jest też fakt, że projekt zawiera propozycje przepisów zgodne z przyjętymi 3 stycznia br. przez Komitet Europejski Rady Ministrów założeniami zmian legislacyjnych niezbędnymi do pełnej implementacji do krajowego porządku prawnego przepisów przedmiotowej dyrektywy.

Projekt ustawy zgodny jest celami gospodarczymi i społecznymi zapisanymi w programie rządowym „Solidarne Państwo”, uwzględnia podpisanie przez Polskę konwencje międzynarodowe w zakresie ochrony środowiska i wymiany handlowej oraz wynikające z członkostwa w Unii Europejskiej. Jest ważnym elementem regulacji prawnych obowiązujących na rynku paliw ciekłych. Oparty został na realnych uwarunkowaniach gospodarczych, społecznych i przyrodniczych oraz zmierza do zwiększenia poziomu bezpieczeństwa energetycznego, poprzez wdrożenie paliw ciekłych, których produkcja oparta jest na surowcach rolniczych, produktach ubocznych i odpadach pochodzenia krajowego. Analiza powierzchni zasiewów i już obecnie występujących niedoborów surowców rolniczych, a zwłaszcza rzepaku, które w krajach Unii Europejskiej można przeznaczyć na cele paliwowe wskazuje, że tylko w Polsce

docelowo możliwe jest co najmniej dwukrotne zwiększenie powierzchni uprawy oraz zbiorów tego surowca rolniczego na cele paliwowe.

Wdrożenie przepisów zawartych w projekcie ustawy o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych powinno wpłynąć na:

- Wzrost poziomu bezpieczeństwa energetycznego kraju poprzez bezpieczne dla użytkowników pojazdów zastępowanie benzyn silnikowych i olejów napędowych biopaliwami lub innymi paliwami odnawialnymi;
- promocję odnawialnych źródeł energii używanych do napędu silników o zapłonie iskrowym i samoczynnym;
- wywiązanie się Rzeczypospolitej Polski z umów międzynarodowych związanych z obowiązkiem ograniczania emisji gazów cieplarnianych, przy jednoczesnej realizacji narodowych celów społecznych i gospodarczych;
- wykorzystanie potencjału produkcyjnego rolnictwa.

Przyjęte w projekcie propozycje zmian legislacyjnych :

1. uzupełniają dotychczasową ograniczoną listę biokomponentów i biopaliw;
2. określają sposób wyznaczania narodowego celu wskaźnikowego;
3. w ślad za rozwiązaniami przyjętymi w niektórych krajach UE oraz uwzględniając stanowisko Komisji Europejskiej regulują wprowadzanie na rynek paliw ciekłych określonego udziału biopaliw ciekłych określając ustawowo poziom Narodowego Celu Wskaźnikowego na lata 2006 -2010. Ilość biokomponentów lub innych paliw odnawialnych wprowadzanych corocznie do obrotu paliwami ciekłymi ma swoje odniesienie do Dyrektywy 2003/30/WE w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych z zachowaniem odrębnej krajowej ścieżki dojścia do celu określonego na rok 2010.
4. wprowadzają zasadę powszechnej dostępności biopaliw, poprzez zobowiązanie podmioty realizujące Narodowy Cel Wskaźnikowy do obligatoryjnego posiadania conajmniej jednego dystrybutora z biopaliwem, oraz specjalnego oznakowania dystrybutorów;
5. wprowadzają uproszczoną procedurę wytwarzania i stosowania przez rolników biopaliw wytworzonych na własny użytek. Uwzględniają problemy wynikłe na przestrzeni 2 lat wdrażania w życie przepisów ustawy, z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, dotyczące wytwarzania i stosowania biokomponentów i biopaliw ciekłych na potrzeby własne producentów rolnych;
6. wprowadzają zmiany w ustawach o podatku akcyzowym oraz o służbie celnej gwarantujące wieloletnie zwolnienia biokomponentów z podatku akcyzowego oraz stosowania obniżonych stawek tego podatku w odniesieniu dla biopaliw ciekłych,
7. wprowadzają obowiązek opracowania wieloletniego programu promocji biopaliw, który w szczególności powinien:

- dopuszczać odmienne, od wymagań dla paliw normatywnych, wymagania dla biopaliw kierowanych do wybranych flot pojazdów oraz do celów badawczych,
- określać zasady wsparcia dla podmiotów podejmujących się wytwarzania biokomponentów i produkcji biopaliw na etapie inwestycyjnym,
- określać zasady wsparcia transportu publicznego wykorzystującego biopaliwa ciekłe oraz zasady wsparcia dla badań związanych z opracowaniem nowych rodzajów biopaliw lub innych paliw odnawialnych, a także dla nowych rozwiązań konstrukcyjnych i wdrożeń eksploatacyjnych,
- wspierać programy edukacyjne promujące wykorzystanie biopaliw lub innych paliw odnawialnych.
- Projekt zachowując, w sprawach jakości paliw i biopaliw ciekłych, prymat ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych* proponuje kilka zmian w dotychczasowych rozwiązaniach prawnych tej bardzo ważnej kwestii. Wnioskodawcy uwzględnili aktualny stan badań i efekty programów wdrożeniowych, związanych w wpływem biopaliw ciekłych na eksploatację pojazdów wyposażonych w silnik z zapłonem iskrowym i samoczynnym, prowadzonych w kraju jak też innych krajach o porównywalnych i gorszych, dla eksploatacji pojazdów, warunkach klimatycznych (temperatury minimalne lub maksymalne, wilgotność) oraz niemierzalny czynnik - obawy społeczne. Delegowano Ministra do spraw gospodarki do określenia zasad oznakowania dystrybutorów do sprzedaży biopaliw, lub innych paliw odnawialnych w sposób umożliwiający identyfikację procentowego udziału „bio” oraz odróżniający je od dystrybutorów do sprzedaży paliw ciekłych. Ze szczególną uwagą odniesiono się zarówno do wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych, które określono na poziomie wymaganym dla paliw ciekłych, jak też do wymagań dot. informacji przekazywanych użytkownikom pojazdów w postaci oznakowania dystrybutorów w punktach sprzedaży detalicznej oraz oznakowania zbiorników w punktach sprzedaży hurtowej. W projekcie ustawy uwzględniono przepisy Unii Europejskiej w tym zakresie oraz przepisy obowiązujące w niektórych krajach członkowskich w zakresie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, w tym również nielicznych uzasadnionych odstępstw od tych wymagań dla biopaliw ciekłych zawierających powyżej 5 % biokomponentów, a także przepisy w zakresie stosowania substytucji paliw ciekłych. Z powyższych powodów wymagania jakościowe w większości zostały określone w załącznikach do ustawy lub odniesione do odrębnych już istniejących przepisów. Określono zasady wytwarzania na potrzeby własne producentów rolnych dwóch biokomponentów to jest estrów i czystego oleju roślinnego. Podobnie określono zasady ich wykorzystywania, przez ww. wymienionych na

własne potrzeby, jako samoistnych paliw silnikowych, lub komponowania na ich bazie biopaliw z udziałem oleju napędowego.

Wprowadzenie przepisów zawartych w proponowanym projekcie ustawy ma bardzo istotne znaczenie dla poprawy bezpieczeństwa energetycznego państwa. Każdy procent (licząc wg wartości objętościowej) biopaliw lub innych paliw odnawialnych wprowadzany na rynek paliw ciekłych ogranicza uzależnienie od importu surowców ropopochodnych na 3,65 dni w skali roku. Zakładając, że Polska w 2010 roku zrealizuje cel zawarty w dyrektywie 2003/30/WE *w sprawie promocji użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych* zakładający 5,75 % (licząc wg wartości energetycznej) udział biopaliw lub innych paliw odnawialnych w rynku paliw ciekłych to ograniczenie uzależnienia od importu surowców ropopochodnych (bezpieczeństwo energetyczne) wzrośnie do około 1 m-ca w skali roku.

Kolejnym argumentem przemawiającym za szybkim wprowadzeniem przepisów promujących biopaliwa jest fakt, że każda tona biokomponentów wprowadzona na rynek paliw ciekłych jest liczona jako obniżenie emisji gazów cieplarnianych (CO₂) o około 3 tony. Realizacja celu zawartego w wymienianej już dyrektywie, przy założeniu dotychczasowego poziomu zużycia oleju napędowego i benzyn na łącznym poziomie około 11 mln ton w tym: benzyny silnikowe 4 198 tys. ton oraz olej napędowy 6 831 tys. ton (źródło: GUS – Gospodarka paliwowo-energetyczna w latach 2003, 2004) oznacza, że Polska realizując własne cele gospodarcze i społeczne już w 2010 roku ograniczy, w transporcie, emisję gazów cieplarnianych o około 3,0 mln ton, co znacząco ułatwi realizację zobowiązań międzynarodowych.

Polskie rolnictwo posiadające b. duży potencjał produkcyjny wchodzi w fazę charakteryzującą się trwałym występowaniem znaczących nadwyżek surowców rolniczych, których nie można wykorzystać do celów żywnościowych. Promocja wykorzystania biopaliw lub innych paliw odnawialnych przy założeniu, że całość „bio” produkowana będzie z surowców rolniczych (założenie to jest realne uwzględniając fakt, że cele zawarte w dyrektywie dotyczą wszystkich krajów UE, a na tym rynku występuje deficyt rzepaku) oznacza możliwość zagospodarowania na cele nieżywnościowe w 2010 roku równoważnika węglowodanowego około 1,5 mln ton zbóż oraz około 1,5 mln ton nasion rzepaku. W ramach realizacji celu określonego dyrektywą możliwe są przesunięcia pomiędzy poszczególnymi biokomponentami, co oceniając realnie sytuację na rynku rzepaku, niezbędnego do wytwarzania estrów, powinno oznaczać większe zapotrzebowanie na bioetanol. Możliwość zagospodarowania w 2010 roku na cele nieżywnościowe surowców rolniczych przedstawiono w poniższej tabeli przy uproszczonym założeniu, że do wytworzenia 1 m³ bioetanolu lub estru potrzeba odpowiednio 3,0 tony zbóż lub

nasion rzepaku, a przeciętny plon wyniesie około 35 q/ha dla zbóż lub 28q/ha dla rzepaku.

Prognoza zapotrzebowania na biokomponenty oraz potencjalna możliwość zagospodarowania surowców rolniczych na cele paliwowe dla 2010 roku.

Rodzaj paliwa	Roczne zużycie w tys. ton (dane za 2004 r.)	Roczne zużycie w tys. m ³ (dane za 2004 r.)	Szacowany udział (dyrektywa) biokomponentów w paliwach w tys. m ³	Zapotrzebowanie na zboża lub rzepak w tys. ton	Możliwość zagospodarowania upraw w tys. ha	Uwagi
Benzyny silnikowe	4 198	5 560	512	1 536	439	(zboża)
Olej napędowy	6 831	8 084	493	1 479	528	(rzepak)
ogółem	11 029	13 644	1 005	3 015	967	x

Projekt ustawy nakłada na Radę Ministrów obowiązek opracowania i przyjęcia dokumentów regulujących zasady użycia biopaliw do napędu pojazdów administracji państwowej i samorządowej oraz podległych im jednostek organizacyjnych, a także opracowania wieloletniego programu promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych. Ponadto w ślad za zaleceniami wynikającymi z Dyrektywy 2003/30/WE reguluje zasady wieloaspektowego monitoringu efektów użycia biopaliw lub innych paliw odnawialnych wskazując ministrów właściwych do wykonania określonych zadań.

Wnioskodawcy zwracają uwagę na uwagę fakt, że przed Polską, będącą w latach dziewięćdziesiątych europejskim liderem w użyciu biopaliw, kiedy to ponad 30 % sprzedawanych benzyn zawierało od 4,5 do 5 % bioetanolu w dalszym istnieje szansa na uzyskanie istotnych pozytywnych skutków społecznych, gospodarczych i przyrodniczych. Podstawowym warunkiem jest wykorzystanie własnych zasobów surowcowych do celów paliwowych w możliwie najszerszym zakresie. Część korzyści, które powinna przynieść proponowana regulacja tego segmentu rynku paliw ciekłych nie ma bezpośredniego charakteru rynkowego, ale trudno przecenić takie efekty jak:

- znaczące łatwo policzalne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych,
- poprawa bezpieczeństwa energetycznego kraju poprzez ograniczenie importu ropopochodnych paliw kopalnych oraz zmniejszenie wynikającej z niego zależności gospodarczej i nacisków politycznych,

- zmniejszenie ujemnego salda w handlu zagranicznym,
- wprowadzenie do gospodarki impulsu przyspieszającego rozwój,
- powstanie nowych miejsc pracy, a w konsekwencji zmniejszenie bezrobocia w branżach związanych z wytwarzaniem biopaliw oraz pośrednich,
- stworzenie możliwości zagospodarowania surowców rolniczych na cele nieżywnościowe, działanie istotne biorąc pod uwagę kolejno wprowadzane ograniczenie dla tej produkcji.

Powyższe efekty uzasadniają stworzenie preferencyjnych warunków rozwoju tej branży zarówno w zakresie budowy zaplecza surowcowego jak też instalacji wytwórczych. Z przeprowadzonych symulacji oraz pozytywnych skutków wynikających z regulacji prawnych obowiązujących w innych krajach wynika, że dla rozwoju tego sektora niezbędna jest gwarancja, na poziomie ustawy, stosowania wieloletnich zwolnień biokomponentów stanowiących składnik paliw i biopaliw ciekłych lub samoistne biopaliwo ciekłe z podatku akcyzowego. Niezbędna też jest gwarancja stosowania obniżonych stawek tego podatku dla ich mieszanin z paliwami ciekłymi proporcjonalnie do procentowego udziału biokomponentów w składzie biopaliw ciekłych. Rosnące ceny ropopochodnych surowców do produkcji paliw ciekłych będą ograniczać poziom niezbędnych ulg dla biopaliw ciekłych, lub utrzymają go na stałym poziomie, przy jednoczesnym zagwarantowaniu opłacalności przedsięwzięcia i będą najskuteczniejszym bodźcem do szerszego ich wprowadzania na rynek paliwowy. Jest to główny instrument ekonomiczny niezbędny dla uzyskania pozytywnych efektów wprowadzanych przepisów. Propozycja zwolnień i ulg w podatku akcyzowym dla biokomponentów, biopaliw lub innych paliw odnawialnych na poziomie regulacji ustawowej wynika również z dotychczasowej dowolności interpretacyjnej poszczególnych Izb Celnych, stosowanej wbrew intencjom ustawodawcy określonym w trakcie prac nad ustawą z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych.

Zwolnienie z podatku akcyzowego oraz zagwarantowanie preferencyjnych warunków kredytowania inwestycji skutkuje wzrostem obciążenia budżetu w wysokości 55 mln zł w pierwszym roku wdrażania i 1048 mln zł w roku osiągnięcia produkcji na poziomie 800 tys. ton biokomponentów przeznaczonych na rynek krajowy. Korzyści, jakie w skali makro osiągnie gospodarka oceniono również dla pierwszego i docelowego roku produkcji odpowiednio na:

- 113 i 987 mln zł z tytułu zwiększenia wpływów z podatku VAT,
- 8 i 54 mln zł z tytułu wpływów z podatku dochodowego (ok. 50% z PDOP i 50% z PDOF),
- 20 i 146 mln zł ze zmniejszenia wydatków na zasiłki dla bezrobotnych,
- 9 i 67 mln ze zwiększenia wpłat z tytułu podatków lokalnych.

Ponadto w wyniku efektu mnożnikowego, wynikającego ze wzrostu produkcji lub wprowadzenia nowego kierunku, wystąpią istotne korzyści w gospodarce, które mogą spowodować docelowo wzrost PKB o około 0,5 mld rocznie.

Projekt ustawy reguluje w sposób kompleksowy w jednym akcie prawnym zagadnienie, które pośrednio mają swoje częściowe odniesienia w następujących ustawach: Prawo energetyczne, Prawo ochrony środowiska, o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, o Służbie Celnej, o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych, o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, o statystyce publicznej i innych. Należy zauważyć, że pomimo wielości aktów prawnych odnoszących się do tego zagadnienia, żaden z obowiązujących przepisów prawa krajowego nie promuje zużycia biopaliw oraz nie stanowi implementacji przepisów dyrektywy 2003/30/WE w sprawie promocji użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych.

Nałożenie na producentów biopaliwa, w art. 6 ust. 2 projektu ustawy, obowiązkowego posiadania na stacji paliw co najmniej jednego dystrybutora z biopaliwem, podyktowane jest:

- koniecznością zrealizowania planu wskaźnikowego określonego przez dyrektywę UE;
- koniecznością ochrony środowiska naturalnego, degradowanego wskutek przedostawania się do atmosfery coraz większej ilości spalin. Powszechność stosowania biopaliw – co potwierdzają eksperci na całym świecie – pozwoli na wstrzymanie postępującej degradacji środowiska naturalnego.

Wobec powyższego, ograniczenie zasady swobody gospodarczej w tym zakresie, ze względu na bezwzględną konieczność ratowania środowiska naturalnego jest uzasadnione i zgodne z normami konstytucyjnymi.

Założenia do projektu rozporządzenia ministra właściwego do spraw gospodarki, w sprawie oznakowania dystrybutorów z biopaliwem, wydane na podstawie art. 6 ust. 3 projektu ustawy:

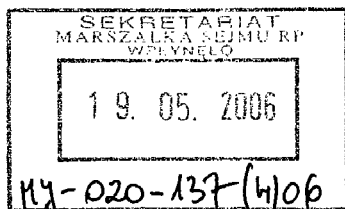
- umieszczenie w widocznym miejscu na dystrybutorze do sprzedaży biopaliw znaku identyfikacji wizualnej,
- umieszczenie na widocznym miejscu napisu składającego się z:
 - a) symbolu BIO (EKO),
 - b) wyrażonej w procentach zawartość dodatku „bio” (EKO),
 - c) procentowej wartości energetycznej w stosunku do wartości paliw konwencjonalnych,
- kolor znaku identyfikacji wizualnej powinien być odmienny dla pojazdów z silnikiem
 - o zapłonie iskrowym oraz odrębny dla silników o zapłonie samoczynnym,

- oznaczenie znakiem wizualnym również pistoletu nalewczego wykorzystywanego do nalewania biopaliw.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i stanowi wdrożenie do prawa krajowego przepisów dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 roku w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych oraz uwzględnia zalecenia zawarte w komunikacie Komisji Europejskiej w sprawie „Planu działania w zakresie biomasy” COM(2005) 628 z dnia 14 grudnia 2005r. (dokument Rady UE 15741/05). Proponując sposób wdrożenia do prawa krajowego przepisów dyrektywy projekt jest jednocześnie ważnym elementem realizacyjnym Polityki Energetycznej Polski do roku 2025.

Posel na Sejm RP
Wojciech MOJZESOWICZ
KP PiS

Warszawa, 19 maja 2006r.

Pan
Marek JUREK
Marszałek Sejmu RP

Na podstawie art. 36 ust. 4 Regulaminu Sejmu RP- w imieniu wnioskodawców- wnoszę autopoprawkę do zgłoszonego przez grupę posłów KP PiS, w dniu 10 kwietnia 2006r.- **projekt ustawy o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji.**

1) W art. 2, pkt 14) otrzymuje brzmienie:

„14) „podmiot realizujący Narodowy Cel Wskaźnikowy”- przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 19 listopada 1999r.- Prawo działalności gospodarczej posiadającego koncesję na wytwarzanie lub obrót paliwami ciekłymi z biododatkami, wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348, z późn. zm.),”

Wojciech Mojzesowicz

Warszawa, 17 marca 2006 r.

BSE – WEP – 301/06

Pan Poseł
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o biopaliwach,
paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Wojciech Mojzesowicz) z prawem Unii
Europejskiej**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2002 r. Nr 23, poz. 398, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Podstawowe cele projektu zostały ujęte w art. 1 i zmierzają do:

1. Poprawy bezpieczeństwa energetycznego poprzez zastępowanie benzyn silnikowych i olejów napędowych biopaliwami lub innymi paliwami odnawialnymi;
2. Promocji odnawialnych źródeł energii używanych do napędu silników o zapłonie iskrowym i samoczynnym;
3. Wywiązania się RP z realizacji umów międzynarodowych związanych z obowiązkiem ograniczania emisji gazów cieplarnianych;
4. Wykorzystania potencjału produkcyjnego rolnictwa.

W projekcie zawarto przepisy dotyczące:

1. Definicji użytych pojęć;
2. Wymagań jakościowych i oznakowania;
3. Realizacji narodowego celu wskaźnikowego;
4. Wytwarzania lub magazynowania biokomponentów i biopaliw ciekłych;
5. Umów kontraktacji i dostawy
6. Kar pieniężnych oraz zmian w przepisach obowiązujących .

2. Stan prawa wspólnotowego w materii objętej projektem

Prawo Unii Europejskiej obejmuje swoimi regulacjami kwestię wykorzystania biopaliw i innych paliw odnawialnych. Podstawowe zasady dotyczące tego segmentu rynku zawarte są w dyrektywie 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych (Dz. Urz. UE L 123 z dnia 17.05.2003 r. str. 42)

W preambule do tego aktu sformułowano zasadnicze cele dyrektywy. Podstawowym celem jest większe użycie biopaliw w transporcie, bez wykluczenia innych możliwych paliw alternatywnych, jak samochodowe LPG i CNG. Promocja alternatywnych źródeł paliw jest jednym z narzędzi, za pomocą których Wspólnota Europejska może zmniejszyć swoją zależność od importowanej energii, wpłynąć na rynek paliw i w związku z tym także ma wpływ na bezpieczeństwo dostaw energii na bliską i dalszą przyszłość. Powyższe nie powinno w żaden sposób umniejszać wagi zgodności tych paliw z prawem wspólnotowym dotyczącym jakości paliw, emisji z pojazdów i jakości powietrza.

Promocja użycia biopaliw w transporcie stanowi krok ku szerszemu zastosowaniu biomasy, co umożliwi rozwój biopaliw na szerszą skalę w przyszłości, nie wykluczając jednak innych opcji, a w szczególności opcji wodorowej.

Nowe typy paliw powinny być dostosowane do uznanych standardów technicznych, jeśli mają być zaakceptowane na szerszą skalę przez klientów i producentów pojazdów i wejść na rynek. Standardy techniczne powinny być także bazą dla wymogów dotyczących emisji spalin i ich monitorowania. Polityka poszczególnych państw członkowskich promująca użycie biopaliw nie powinna prowadzić do ograniczenia swobodnego przepływu paliw, które spełniają zharmonizowane normy ekologiczne zawarte w przepisach Wspólnoty.

Co do zasady celem dyrektywy ma być promowanie użycia biopaliw lub innych odnawialnych paliw do zastąpienia oleju napędowego lub benzyny stosowanych w transporcie w każdym z państw członkowskich w celu m. in. wywiązania się ze zobowiązań związanych ze zmianami klimatycznymi, przyjaznego dla środowiska zabezpieczenia dostaw i promocji odnawialnych źródeł energii.

3. Analiza przepisów projektu

Przepisy projektowanej ustawy wprowadzają definicję ustawową nie odpowiadającą definicji zawartej w dyrektywie. Problem dotyczy definicji biogazu. W definicji zawartej w ustawie w sposób niepełny przeniesiono definicję zawartą w dyrektywie. W proponowanym sformułowaniu brak jest możliwości wykorzystania biogazu jako samoistnego paliwa – gazu drzewnego. Należy zwrócić uwagę, że definicje użyte w dyrektywie są definicjami minimalnymi, na potrzeby dyrektywy („za biopaliwa uznaje się przynajmniej poniższe produkty”).

W zakresie dotyczącym wymagań jakościowych i oznakowania projekt ustawy zawiera odesłania do obowiązujących przepisów oraz upoważnienia do wydania rozporządzeń wykonawczych.

W rozdziale 3 projektu dotyczącym realizacji narodowego celu wskaźnikowego, promocji oraz monitoringu użycia biokomponentów w mieszankach z paliwami ciekłymi znajduje się odniesienie do odpowiednich przepisów dyrektywy.

Przepisy dotyczące reglamentacji działalności w zakresie wytwarzania lub magazynowania biokomponentów oraz umów kontraktacji i dostawy nie są sprzeczne z dyrektywą.

4. Konkluzje

Projekt ustawy o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych nie jest sprzeczny z prawem UE z zastrzeżeniem uwagi dotyczącej definicji określonych w projekcie.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Deskryptory bazy REX: Unia Europejska, paliwa, energia

Warszawa, 17 marca 2006 r. r.

Pan

Marek Jurek

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia

w sprawie czy poselski projekt ustawy o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wojciech Mojzesowicz) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu

Podstawowe cele projektu zostały ujęte w art. 1 i zmierzają do:

1. Poprawy bezpieczeństwa energetycznego poprzez zastępowanie benzyn silnikowych i olejów napędowych biopaliwami lub innymi paliwami odnawialnymi;
2. Promocji odnawialnych źródeł energii używanych do napędu silników o zapłonie iskrowym i samoczynnym;
3. Wywiązania się RP z realizacji umów międzynarodowych związanych z obowiązkiem ograniczania emisji gazów cieplarnianych;
4. Wykorzystania potencjału produkcyjnego rolnictwa.

W projekcie zawarto przepisy dotyczące:

1. Definicji użytych pojęć;
2. Wymagań jakościowych i oznakowania;
3. Realizacji narodowego celu wskaźnikowego;
4. Wytwarzania lub magazynowania biokomponentów i biopaliw ciekłych;
5. Umów kontraktacji i dostawy
6. Kar pieniężnych oraz zmian w przepisach obowiązujących .

Projekt ustawy o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a Regulaminu Sejmu.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego

Akceptował: Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

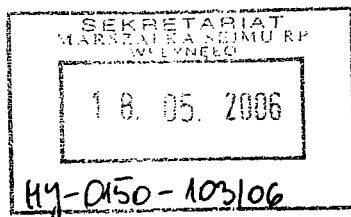
Lech Czapla

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 18 maja 2006 r.

Komisja Ustawodawcza
UST-00 - 62 /06

Pan
Marek JUREK
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Przekazuję – przyjętą na posiedzeniu w dniu 18 maja 2006 r. – opinię Komisji Ustawodawczej w sprawie poselskich projektów ustaw:

- o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych wraz z autopoprawką,
- o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji wraz z autopoprawką,
- o organizacji rynku biopaliw ciekłych wraz z autopoprawką.

Z poważaniem

Przewodniczący Komisji

/Wojciech Szarama/

OPINIA nr 83
Komisji Ustawodawczej

w sprawie poselskich projektów ustaw:

**o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych wraz z autopoprawką,
o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji wraz z autopoprawką,
o organizacji rynku biopaliw ciekłych wraz z autopoprawką.**

przyjęta na posiedzeniu
w dniu 18 maja 2006 r.

dla Marszałka Sejmu

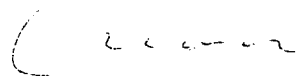
Komisja Ustawodawcza, na posiedzeniu w dniu 18 maja 2006 r., rozpatrzyła skierowane przez Marszałka Sejmu – w trybie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu RP, poselskie projekty ustaw:

- o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych wraz z autopoprawką,
- o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji wraz z autopoprawką,
- o organizacji rynku biopaliw ciekłych wraz z autopoprawką.

Komisja, po przedstawieniu projektów przez posłów-przedstawicieli wnioskodawców: Stanisława Steca, Wojciecha Mojzesowicza oraz Janusza Maksymiuka, przeprowadziła dyskusję. W wyniku głosowania Komisja jednogłośnie (9 głosami)

- **uznała te projekty za dopuszczalne.**

Przewodniczący Komisji

/Wojciech Szarama/

**ZASTĘPCA
GENERALNEGO INSPEKTORA
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH
Elżbieta Ostrowska**

GI-DP-023/80-82/06/62

Warszawa, dnia 13 kwietnia 2006 r.

Pan

Lech Czapla

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Gracjanowy Paweł Józef

W odpowiedzi na pismo z dnia 4 kwietnia 2006 r. (znak: PS-61/06), dotyczące poselskich projektów ustaw:

- 1) o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych,
- 2) o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji,
- 3) o organizacji rynku biopaliw ciekłych

uprzejmie informuję, iż do przedstawionych projektów aktów prawnych - z punktu widzenia ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) – nie zgłaszam uwag.

Niezależnie od powyższego informuję, iż w przedstawionych do zaopiniowania projektach aktów prawnych stwierdzono następujące błędy o charakterze technicznym.

I – w projekcie ustawy o **promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych**

- a) w art. 1 ust. 1 użyto terminu „zwiększenie” zamiast prawidłowego „zwiększenia”,
- b) w art. 4 w ust. 1 i 5 dwukrotnie zastosowano odesłanie do art. 3 ustęp 1 i 2 przedmiotowej ustawy w sytuacji, gdy art. 3 nie posiada w ogóle ustępów a jedynie punkty,
- c) w art. 15 ust. 4 jako odesłanie do definicji terminu „obrót” wskazano art. 2 pkt 13 opiniowanej ustawy, podczas gdy pojęcie „obrót” zostało zdefiniowane w art. 2 pkt 15,
- d) w art. 16 ust. 1 zawarto całkowicie niezrozumiałe odesłanie do art. 14 ust. 1 i 3 dotyczącego zupełnie innych kwestii;

II – w projekcie ustawy o **biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji**

- a) w art. 16 ust. 4 jako odesłanie do definicji pojęcia „obrót” wskazano art. 2 pkt 13 przedmiotowej ustawy, podczas gdy termin „obrót” został zdefiniowany w art. 2 pkt 15,

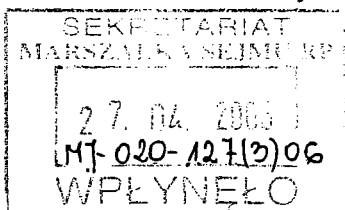
- b) w art. 17 ust. 1 dotyczącym warunków prowadzenia przez przedsiębiorców działalności określonej w ustawie z niezrozumiałych powodów odesłano do art. 16 ust. 3 wskazującego organ rejestrowy w sprawach wytwórców innych paliw odnawialnych;
- III – w projekcie ustawy o **organizacji rynku biopaliw ciekłych** występuje luka w numeracji przepisów - po art. 15 kolejny przepis z pominięciem art. 16, 17 i 18 oznaczony został jako art. 19. Zauważyć przy tym wypada, iż 19 w ust. 3 odsyła do nieistniejącego art.. 16 ust. 1.

2 wyms. sam. sp. z o.o.

Warszawa, dnia 20 kwietnia 2006 r.

Prof. dr hab. Witold Modzelewski
Przewodniczący Krajowej Rady
Doradców Podatkowych

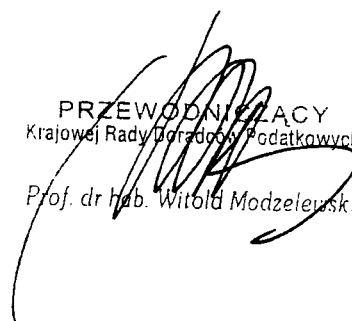
Szanowny Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu RP

117-020-137(3)06
117-020-160(2)06

W nawiązaniu do pisma znak PS-61/06 w sprawie poselskich projektów ustaw:

- o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Stanisław Stec),
 - o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Wojciech Mojzesowicz),
 - o organizacji rynku biopaliw ciekłych (przedstawiciele wnioskodawców: posłowie Andrzej Lepper i Janusz Maksymiuk),
- uprzejmie przekazuję opinię Krajowej Rady Doradców Podatkowych do ww. projektów.

Łącząc wyrazy szacunku

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Doradców Podatkowych

Prof. dr hab. Witold Modzelewski

Opinia Krajowej Rady Doradców Podatkowych

do projektów ustaw:

- 1) „o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji”,
- 2) „o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych”,
- 3) „o organizacji rynku biopaliw ciekłych”.

Krajowa Rada Doradców Podatkowych, uprawniona jest na podstawie art. 56 ust. 2 pkt. 7 ustawy z dnia 05 lipca 1996r (tj. Dz.U nr 9, poz. 86 z dnia 09.01.2002r, z póź. zmianami) do opiniowania projektów ustaw dotyczących wyłącznie prawa podatkowego. W związku z powyższym przedstawiamy opinię Rady w zakresie projektowanych zmian prawa podatkowego.

I. Projekt ustawy „o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji”

1. Art. 29 pkt. 1 ustawy o zmianie art. 23 ustawy z dnia 23.01.2004r „o podatku akcyzowym” (Dz.U nr 29, poz. 257 z póź. zmianami).
Nowy przepis ust. 3a wprowadza zwolnienie od akcyzy „innych paliw odnawialnych”. Jednocześnie jednak projektodawcy wprowadzili do art. 65 ustawy „o podatku akcyzowym, delegację dla Ministra właściwego do spraw finansów publicznych do: obniżenia stawki akcyzy na „inne paliwa odnawialne”. Takie sformułowanie rodzi uzasadnioną wątpliwość czy projektodawcy chcieli paliwa te zwolnić od akcyzy – pkt. 1 zmiany, czy też chcieli przekazać właściwemu Ministrowi prawo do obniżenia stawki akcyzy na te paliwa (pkt. 2).
Brzmienie tej noweli nie wskazuje również na zakres zwolnienia. Projektodawcy chcą bowiem zwolnić od akcyzy biokomponenty lub inne paliwa odnawialne. W tym zakresie przepis jest niejasny i nieprecyzyjny. Zwolnienie ustawowe opisane w art. 23 musi dotyczyć konsekwentnie:
 - biokomponentów, albo
 - innych paliw odnawialnych, albo
 - biopaliw i innych paliw odnawialnych.
2. Art. 29 pkt. 2 lit. a ustawy, o zmianie art. 65 ustawy z dnia 23.01.2004r „o podatku akcyzowym” (Dz.U nr 29, poz. 257 z póź. zmianami).
 - 2.1 Redakcja nowego przepisu (ust. 1b) jest nieprecyzyjna. Obniżenie stawek ma dotyczyć najprawdopodobniej biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych wymienionych w ust. 1. Proponujemy uzupełnienie przepisu tym właśnie wyrazem.
 - 2.2 Wymieniając przesłanki obniżenia (zróznicowania) stawek akcyzy przez MF, projektodawcy odsyłają w pkt. 6 najprawdopodobniej do przepisów ustawy „ o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji”. Umieszczając jednakże przepis ten w ustawie „o podatku akcyzowym” – odesłanie będzie dotyczyło właśnie tej ustawy.
Nie sposób określić, czy jest to celowy wybór projektodawców. Bez względu na to, do której ustawy w rzeczywistości chciał odesłać projektodawca, należy zwrócić uwagę, że w efekcie obie ustawy definiując „inne paliwa odnawialne” cechują się tą samą nieścisłością i tym samym brakiem precyzji

3. Art. 29 pkt. 2 lit. b ustawy o zmianie art. 65 ustawy z dnia 23.01.2004r „o podatku akcyzowym” (Dz.U nr 29, poz. 257 z późn. zmianami).

Zgłaszamy w tym zakresie uwagi do pkt. 9, identyczne w treści opisanymi w pkt. 2.2. Zwracamy też uwagę na brzmienie pkt. „b” wskazując na intencję projektodawców w zakresie dodania pkt. 4-8. Sama treść przepisu odnosi się natomiast do pkt. 4–9.

4. Zwracamy ponadto uwagę na fakt, że proponowany przepis art. 23 ust. 3a ustawy o podatku akcyzowym (dotyczący zwolnienia z podatku akcyzowego) oraz art. 65 ust. 1b ustawy o podatku akcyzowym (dotyczący możliwości obniżenia stawki podatkowej) - w kontekście treści art. 2 pkt 5 ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji - mogą wzbudzać również poważne wątpliwości co do zgodności z Konstytucją. Art. 217 Konstytucji RP zawiera bowiem bezwzględnie obowiązującą zasadę ustawowego określenia m.in. przedmiotu opodatkowania (zwolnienia) oraz stawek podatkowych. Art. 2 pkt 5 ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji zawiera co prawda definicję „innych paliw odnawialnych”. Jest to jednak definicja nieprecyzyjna, o charakterze otwartym. Na podstawie jej treści nie sposób określić konkretnego zakresu pojęcia „innych paliw odnawialnych. Omawiany zarzut jest tym bardziej zasadny, że definicja „innych paliw odnawialnych” zawarta w art. 2 pkt 5 ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji w swojej treści posługuje się pojęciami niezdefiniowanymi w ustawie (używa słów „paliwa”, „biopaliwa”, podczas, gdy ustawa definiuje wyłącznie pojęcia „paliwa ciekłe”, biopaliwa ciekłe”). Tym bardziej więc nie sposób określić zakresu pojęcia „inne paliwa odnawialne”, co jest nie do pogodzenia z obowiązkiem precyzyjnej legislacji. Innym zarzutem jest fakt, że definicje z art. 2 pkt 5 ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji oraz z art. 2 pkt 5 ustawy o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych (które mają kluczowe znaczenie z punktu widzenia określenia zakresu zwolnienia podatkowego) w rzeczywistości mogą się okazać definicjami „pustymi”. Wiatr, energia słoneczna, energia falowania, pływów ani energia wodna raczej nie mogą być przetworzone na paliwa służące do napędu silników z zapłonem iskrowym lub samoczynnym. Energie te mają bowiem postać niematerialną, podczas, gdy paliwa silnikowe z samej istoty mają postać materialną (stałą, ciekłą lub gazową, względnie plazmową). Wydaje się, że w przypadku definiowania biopaliw silnikowych (a o takie jak się wydaje chodziło projektodawcom) należałoby się odwołać do konkretnych biokomponentów służących do ich produkcji lub sposobu produkcji takich paliw. Dopiero takie doprecyzowanie pozwoliłoby na sztywne określenie granic semantycznych pojęcia „inne paliwa odnawialne”.
5. W przypadku nieuwzględnienia powyższych uwag, zakres zwolnienia z art. 23 ust.3a, jak też zakres stosowania obniżonej stawki na „inne paliwa odnawialne” pozostaną nieznane. Aktualny ponadto pozostaje zarzut wewnątrzustawowej sprzeczności pomiędzy art.23 ust.3a oraz art. 65 ust.1b projektowanej zmiany ustawy o podatku akcyzowym. Ponadto, w przypadku pozostawienia projektowanego art. 65 ust. 1b ustawy o podatku akcyzowym w proponowanym kształcie, zakres stosowania określonych stawek do „innych biopaliw” będzie znany dopiero na podstawie rozporządzenia wydanego na podstawie tego przepisu. Rozporządzenie to, jak się wydaje, wskutek nieprecyzyjności ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji, musi określić konkretne substancje i sposób ich powstania,

objęte określoną obniżoną stawką. W sytuacji, gdy dookreślenie przedmiotu opodatkowania lub kategorii przedmiotów zwolnionych z opodatkowania, ma nastąpić dopiero w rozporządzeniu, uznać należy, że projektowana regulacja nie spełnia standardu, jaki określa art. 217 Konstytucji. Z treści ustawy – w projektowanym kształcie - wynika bowiem, że to w istocie Minister Finansów decydować będzie o tym, które paliwa będą objęte zasadami opodatkowania (w tym zwolnień podatkowych) podatkiem akcyzowym właściwymi dla „innych paliw odnawialnych”.

6. Podsumowując, zmiany wprowadzane do ustawy o podatku akcyzowym w ramach ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji nie spełniają wymogów prawidłowej legislacji oraz konstytucyjnej zasady określoności przedmiotu opodatkowania. Wykazany brak precyzji projektowanego uregulowania oraz jego niekonstytucyjność mogłoby zostać usunięte wyłącznie poprzez wprowadzenie do ustawy o biopaliwach paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji lub ustawy o podatku akcyzowym listy paliw odnawialnych lub wskazanie konkretnych sposobów wytwarzania paliw silnikowych, których zastosowanie pozwoliłoby uznać dane paliwo za „inne paliwo odnawialne”.
7. Końcowo zwracamy uwagę na błędną numerację artykułów (dwa razy umieszczono przepis oznaczony jako art. 29).

II. Projekt ustawy „o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych”,

1. Zwracamy uwagę, że w art. 25 niepoprawnie określono tytuł nowelizowanej ustawy – prawidłowy tytuł to „ustawa o podatku akcyzowym”.
2. Art. 25 pkt. 1, ustawy o zmianie art. 23 ustawy z dnia 23.01.2004r „o podatku akcyzowym” (Dz.U nr 29, poz. 257 z póź. zmianami). Nowy przepis ust. 3a wprowadza zwolnienie od akcyzy „innych paliw odnawialnych”. Jednocześnie jednak projektodawcy wprowadzili do art. 65 ustawy „o podatku akcyzowym, delegację dla Ministra właściwego do spraw finansów publicznych do: obniżenia stawki akcyzy na „inne paliwa odnawialne”. Niniejsze rodzi uzasadnioną wątpliwość czy projektodawcy chcieli paliwa te zwolnić od akcyzy – pkt. 1 zmiany, czy też chcieli przekazać właściwemu Ministrowi prawo do obniżenia stawki akcyzy na te paliwa (pkt. 2). Brzmienie tej noweli nie wskazuje również na zakres zwolnienia. Projektodawcy chcą bowiem zwolnić od akcyzy biokomponenty lub inne paliwa odnawialne. W tym zakresie przepis jest niejasny. Zwolnienie ustawowe opisane w art. 23 musi dotyczyć konsekwentnie:
 - biokomponentów, albo
 - innych paliw odnawialnych, albo
 - biopaliw i innych paliw odnawialnych.
3. Art. 25 pkt. 2 ustawy o zmianie art. 65 ustawy z 23.01.2004r „o podatku akcyzowym” (Dz.U nr 29, poz. 257 z póź. zmianami).

Redakcja nowego przepisu (ust. 1b) jest nieprecyzyjna. Obniżenie stawek ma dotyczyć najprawdopodobniej biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych wymienionych w ust. 1. Proponujemy uzupełnienie przepisu tym właśnie wyrazem.

4. Omawianej ustawy dotyczą te same, co wskazane w pkt I niniejszej opinii wątpliwości konstytucyjnoprawne. Chodzi przede wszystkim o niedoprecyzowanie przedmiotu zwolnienia podatkowego, z uwagi na nieprecyzyjność, czy wręcz „pusty” charakter definicji „innych paliw odnawialnych”, zawartej w art. 2 pkt 5 omawianej ustawy.

III. Projekt ustawy „o organizacji rynku biopaliw ciekłych”.

1. Art. 25 – zmiana art. 65 ustawy „o podatku akcyzowym”. Zwracamy uwagę, że projektowana treść art. 65 ust. 1b ustawy o podatku akcyzowym nie zawiera odesłania do ustawy, na podstawie której określono by zakres pojęcia „biopaliwa ciekłe”. Należy ponadto podkreślić, że projektowana treść art. 65 ust. 1b ustawy o podatku akcyzowym posługuje się pojęciem „biopaliw ciekłych”, nieznanym ustawie o organizacji rynku biopaliw ciekłych, która przepis ten wprowadza. Może to wzbudzać w przyszłości wątpliwości interpretacyjne. Ustawa ta definiuje bowiem wyłącznie „biopaliwa płynne” oraz „paliwa ciekłe”, milcząc na temat definicji „biopaliw ciekłych”.
2. Wskazane nieprawidłowości redakcyjne mogłyby zostać usunięte poprzez zamieszczenie w „słowniczku” ustawy o podatku akcyzowym definicji „biopaliw płynnych”, odsyłającej do art. 2 pkt 7 ustawy o organizacji rynku biopaliw ciekłych oraz zmianę w art. 65 ust.1b słów „biopaliwa ciekłe” na „biopaliwa płynne” - w odpowiednim przypadku. Można byłoby też, nie zmieniając treści projektowanego art. 65 ust.1b ustawy o podatku akcyzowym, odesłać do ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz.U. nr 34 z 2004r., poz. 293 z późn. zm.), która zawiera definicję „biopaliw ciekłych” w art. 3 pkt 4. Bez względu na wybór ustawy, do której nastąpiłoby odesłanie z ustawy o podatku akcyzowym, należy konsekwentnie posługiwać się terminologią wprowadzoną przez jedną wybraną ustawę.

PRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Doradców Podatkowych

Prof. dr hab. Witold Modzelewski

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
CEZARY BANASIŃSKI

DPR/024-16/06/BK

Warszawa, 2 kwietnia 2006 r.

Pan
Lech Czapla
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

Nawiązując do pisma z dnia 5 kwietnia 2006 r., znak: PS-62/06, w sprawie poselskich projektów ustaw:

- 1.) o promocji biopaliw lub innych paliw odnawialnych (dalej „projekt A”),
- 2.) o biopaliwach, paliwach odnawialnych i zasadach ich promocji (dalej „projekt B”),
- 3.) o organizacji rynku biopaliw ciekłych (dalej „projekt C”),

po wnikliwej analizie ww. projektów, pragnę zgłosić następujące uwagi:

- odnosząc się do zawartych w ww. projektach rozdziałów dotyczących umowy kontraktacji i dostawy, pojawia się wątpliwość co do celowości regulowania ww. kwestii. Stosowne przepisy zawarte są w kodeksie cywilnym. Dodatkowo należy podkreślić, iż przygotowany przez Ministerstwo Gospodarki projekt ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (wersja z dnia 19 kwietnia 2006 r.), nie reguluje umów kontraktacji i dostawy, co wydaje się pozostawać bez uszczerbku dla regulacji zagadnienia biopaliw,
- należy wskazać, iż wprowadzenie zmian dotyczących zwolnień w podatku akcyzowym dotyczących biokomponentów lub innych paliw odnawialnych w odniesieniu do obecnie obowiązującego systemu zwolnień, który został zgłoszony do Komisji Europejskiej jako pomoc publiczna i w chwili obecnej jest przedmiotem jej oceny, skutkować będzie koniecznością ponownej notyfikacji tych zwolnień i uzyskania uprzedniego zatwierdzenia przez Komisję Europejską. Wynika to z faktu, że projektowane zwolnienie stanowić będzie pomocą publiczną w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Dodatkowo należy zaznaczyć, iż obniżenie stawek na biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne również może stanowić pomocą publiczną. W związku z powyższym wprowadzenie stosownego

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz.....

Data wpływu..... 28. 04. 2006

rozporządzenia regulującego tę kwestię może wymagać zatwierdzenia przez Komisję Europejską,

- w kwestii regulacji dotyczących procedur kontrolowania biopaliw przez Inspekcję Handlową należy uznać, iż poselskie projekty nie zawierają wystarczających regulacji w tej materii. Stosowne przepisy mające na celu konieczną nowelizację ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zawiera projekt opracowany przez Ministerstwo Gospodarki w wersji z dnia 19 kwietnia 2006 r.,
- właściwe wydaje się również wskazanie, iż uzasadnienia do projektów ustaw, nie zawierają wszystkich wymaganych elementów zgodnie z art. 34 ust. 2 i 3 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej. Szczególnie uzasadnienia do projektów A i C wymagają znacznego uzupełnienia.

Odnosząc się do poszczególnych projektów pragnę zwrócić uwagę na następujące kwestie:

ad. 1.) projekt A:

- niektóre definicje zawarte w art. 2 projektu wydają się być dość nieczytelne, np. art. 2 pkt 2 i 4 lit. a,
- odnośnie rozdziału 5 pojawia się wątpliwość dotycząca art. 22 i jego możliwego wpływu na stan konkurencji poprzez niedopuszczenie do działalności na rynku dostawców biokomponentów ewentualnych pośredników, tj. przedsiębiorców, którzy nie są pierwszymi przetwórcami lub wytwórcami lub producentami rolnym w rozumieniu projektu ustawy,
- na str. 1 uzasadnienia w akapicie 2 wskazuje się, że produkcja paliw ciekłych ma być oparta „na surowcach rolniczych, produktach ubocznych i odpadach pochodzenia krajowego” – wskazuje to na intencję ograniczenia dostępu do rynku,
- projekt zawiera liczne błędy redakcyjne i językowe, art. 10 ust. 6 jest niedokończony, a w art. 16 ust. 1, art. 21 ust. 3 i 6 zawarto odesłanie do niewłaściwego przepisu.

ad. 2.) projekt B:

- wątpliwość budzi brzmienie art. 1 ust. 1 – ustawa określa zasady (...) monitorowania i kontrolowania jakości (...) – to zagadnienie jest uregulowane w odrębnej ustawie z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 34, poz. 293 ze zm.),
- na str. 1 uzasadnienia wskazuje się, że produkcja paliw ciekłych ma być oparta na surowcach rolniczych, produktach ubocznych i odpadach pochodzenia krajowego – uwaga jak do uzasadnienia projektu A.

ad. 3.) projekt C:

- w projekcie brak jest artykułów 16 - 18,

- w art. 24 dotyczącym kar pieniężnych nie wskazano, czyj dochód będą stanowiły wpłacone kary,
- w art. 28 wskazano, że obecnie obowiązująca ustawa z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych traci moc z dniem 30 maja 2006 r., a projektowana ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2006 r. – wydaje się, że omyłkowo nie wskazano daty 30 czerwca 2006 r. jako daty utraty mocy obecnie obowiązującej ustawy.

Przepisy poselskich projektów ustaw o biopaliwach nie powinny negatywnie wpłynąć na stan konkurencji, jaki obecnie istnieje na krajowym rynku paliw. W chwili obecnej brak jest sygnałów z rynku mogących wskazywać na taki negatywny wpływ.

Pewne wątpliwości budzi brak obowiązku informowania o fakcie, iż paliwa ciekłe zawierają biokomponenty w sytuacji, gdy ich stężenie nie przekracza 5 %. Takie rozwiązanie może być postrzegane jako działanie antykonsumenckie. Nabywca paliwa nie będzie miał pełnej informacji, jaki produkt kupuje. Jakość paliw ma natomiast duże znaczenie dla właściwego użytkowania pojazdów silnikowych. Z drugiej strony należy jednak wskazać, iż nawet Dyrektywa 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych (Dz.Urz.UE L 123 17.05.2003 s. 42-46) nie nakłada obowiązku informowania o zawartości biokomponentów w paliwach ciekłych w sytuacji, gdy ich stężenie nie przekracza 5 % (art. 3 pkt 5).

Zgoda
Ł. Bonarski